

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Swipe to change

[fransk](#)

Europæisk betalingspåkrav

Luxembourg

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Ud over den europæiske betalingspåkravsprocedure i forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 muliggør luxembourgsk ret hurtig inddrivelse af fordringer ved proceduren om kendelser afsagt på begæring ved tribunal d'arrondissement (distriktsdomstolen) (for fordringer på over 15 000 EUR).

Proceduren ved juge de paix (fredsdommeren) (for fordringer på op til 15 000 EUR) behandles som en småkravsprocedure (se "[Småkravsprocedurer - Luxembourg](#)").

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Den pågældende person kan enten indlede en hastesag eller en betalingskendelsesprocedure.

Hastesagen om foreløbig tilkendelse af et beløb skal følges op af en realitetsbehandling, så de procedurer, der skal gennemgås, kan ikke opfattes som værende en billig metode.

De procedurer, der finder anvendelse i forbindelse med foreløbig tilkendelse af et beløb på begæring og dermed betalingskendelsesprocedurer, er rent faktisk de hurtigste og billigste inddrivelsesprocedurer.

Proceduren varierer efter størrelsen af det beløb, der skal inddrives.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Proceduren om kendelser afsagt på begæring finder anvendelse på pengefordringer på over 15 000 EUR (ekskl. renter og omkostninger).

Proceduren om kendelser afsagt på begæring kan kun anvendes over for skyldnere med bopæl i Luxembourg.

Der er kun muligt at anvende proceduren om kendelser afsagt på begæring på pengefordringer, hvis eksistens kan dokumenteres med skriftlige beviser.

Proceduren om kendelser afsagt på begæring kan således ikke anvendes til at få en person hurtigt dømt til at betale erstatning.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Frivillig.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Den europæiske betalingspåkravsprocedure.

1.2 Den kompetente domstol

En fordringshaver, der ønsker at få afsagt en kendelse på begæring for et beløb på over 15 000 EUR, skal henvende sig til præsidenten for den tribunal d'arrondissement, der har stedlig kompetence i kraft af skyldners bopæl, medmindre han kan forelægge en gyldig værnetingsaftale. Der findes to tribunaux d'arrondissement i Storherzogdommet Luxembourg, en i Luxembourg by og en i Diekirch.

De almindelige kompetenceregler finder anvendelse.

1.3 Formkrav

En begæring om en kendelse afsagt på begæring skal sendes til justitskontoret ved tribunal d'arrondissement. Den skal for at være gyldig indeholde sagsøgers og sagsøgtens efternavn, fornavn, stilling og bopæl eller opholdssted, begæringens formål, en fremstilling af søgsmålsgrundene og de dokumenter, der ligger til grund for begæringen.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Der findes ikke nogen standardblanket.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Det er ikke nødvendigt at søge advokatbistand for at indgive en begæring om en betalingskendelse.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Fordringshaver skal anføre formålet med begæringen (dvs. det krævede beløb) og fremstille sine søgsmålsgrunde (dvs. grundene til, at han har pengene til gode). Denne fremstilling kan være kortfattet, men skal indeholde en begrundelse. Omfanget af forklaringerne varierer i praksis alt efter sagens kompleksitet. Hvis dokumenterne taler for sig selv, kan forklaringen være kortfattet.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Fordringshaver skal underbygge sin begæring med dokumenter. Det er primært på baggrund af disse dokumenter, at retten vurderer, hvorvidt begæringen skal tages til følge eller ej.

Det er udelukkende muligt at fremlægge dokumenter. Fordringshaver kan ikke på dette procestrin forsøge at bevise fordringens retmæssighed med andre midler, f.eks. med vidneudsagn.

1.4 Afvisning af begæringen

Retten afslår begæringen, hvis den vurderer, at de afgivne forklaringer ikke i tilstrækkelig grad beviser fordringens eksistens.

Afslagskendelsen skal som alle andre retsafgørelser begrundes.

1.5 Klageadgang

Et afslag kan ikke appelleres. Det skal dog bemærkes, at det ikke forhindrer fordringshaver i at indlede andre procedurer ved juge du fond (den dommer, der pådømmer sagens realitet) eller juge des référés (den dommer, der pådømmer hastesager).

1.6 Indsigelse

Den skyldner, der har fået forkyndt en kendelse med et betalingspåkrav, har en frist på 15 dage til at gøre indsigelse mod kendelsen.

Indsigelsen udformes som en skriftlig erklæring, der indgives til justitskontoret af den part, der gør indsigelse, eller dennes repræsentant. Den skal indeholde mindst en kortfattet angivelse af de omstændigheder, der ligger til grund for den, og den skal vedlægges ethvert dokument, der berettiger indsigelsen. Justitssekretæren indfører erklæringen om indsigelse i justitskontorets protokol, udleverer en kvittering for erklæringen til den part, der gør indsigelse, og underretter sagsøger om indsigelsen.

Selv om fristen for at gøre indsigelse er på 15 dage, er det i realiteten muligt at gøre indsigelse, så længe fordringshaver ikke har anmodet om at få udstedt et tvangsfuldbyrdsdokument. Eftersom en fordringshaver sjældent anmoder om dette dokument umiddelbart efter de 15 dages ophør, har skyldner altså ofte en længere frist end den ved lov fastsatte, men han har ikke nogen sikkerhed herfor, som det er tilfældet med de oprindelige 15 dage.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Skyldners indsigelse afslutter proceduren, hvilket betyder, at det ikke længere er muligt umiddelbart at udstede et tvangsfuldbyrdsdokument. Til gengæld opretholdes nogle af forkyndelsens virkninger, f.eks. bliver renterne ved med at løbe fra den dato, hvor kendelsen blev forkyndt for skyldner.

Retten undersøger indsigelsen. Hvis indsigelsen findes berettiget, bekræfter retten dette i en begrundet kendelse og fastslår, at den tidligere afsagte kendelse skal betragtes som en nullitet. Såfremt indsigelsen kun er delvist berettiget, afsiger retten dom for den del af fordringen, der findes berettiget. Hvis indsigelsen afvises, afsiger retten i sin afgørelse dom over skyldner.

Det er vigtigt at bemærke, at dommeren i forbindelse med denne procedure kan afsige sin kendelse uden at have hørt parterne. Dommeren har mulighed for at indkalde parterne til et møde i retten, men det er ikke et krav, at sagen skal behandles i et offentligt retsmøde.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Hvis ikke skyldner gør indsigelse inden for fristen på 15 dage efter forkyndelsen, kan fordringshaver anmode retten om at udstede et tvangsfuldbyrdsdokument.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Begæringen indgives til justitskontoret i form af en skriftlig erklæring udfærdiget af fordringshaver eller dennes repræsentant og indføres i justitskontorets protokol.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Hvis kendelsen blev forkyndt for skyldner selv, får tvangsfuldbyrdsdokumentet samme virkning som en kendelse i en kontradiktorisk procedure, og den kan ikke længere appelleres 15 dage efter forkyndelsen. Hvis den betingede kendelse derimod ikke kunne forkyndes for skyldner personligt, får tvangsfuldbyrdsdokumentet samme virkning som en udeblivelseskendelse, og det er muligt at gøre indsigelse inden for en frist på otte dage efter forkyndelsen.

Relevante links

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

Sidste opdatering: 22/10/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.